

പാനിയം — സംഖ്യ ആറു

ദാനിയേൽ 11-ലെ പ്രവാചക വഴിക്കുറികൾ: സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ പതനം, ഞായറാഴ്ച നിയമം, കൂടാതെ ആധുനിക റോമിന്റെ ഉയിർപ്പ്

Jeff Pippenger
2025-03-09

1989-ൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ തകർച്ചയോടെ ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ നാൽപ്പതാം വാക്യം നിറവേറ്റപ്പെട്ടു. നാൽപ്പത്തൊന്നാം വാക്യം അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമമാണ്; അതുപോലെ പതിനാറാം വാക്യവും അങ്ങനെ തന്നെയാണ്. 1989 മുതൽ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമം വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ നാൽപ്പതാം വാക്യം ശൂന്യമാണ്. 1989-ലെ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ തകർച്ച ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പത്താം വാക്യത്തിലും തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരുന്നു; അത് ആദ്യം ആന്റിയോകസ് മാഗസ് മുഖാന്തരം നിറവേറ്റപ്പെട്ടതായിരുന്നു.

സെല്യൂസിഡ് “വടക്കിന്റെ രാജാവായ” അന്ത്യോക്യസ് III മാഗസ് (ക്രി.മു. 223–187 കാലത്ത് ഭരിച്ചു; മൂന്നാം സിറിയൻ യുദ്ധത്തിനു (ക്രി.മു. 246–241) ശേഷം പ്റ്റോളമികൾക്കു (“തെക്കിന്റെ രാജാവ്”) നഷ്ടപ്പെട്ട പ്രദേശങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ അവൻ ശ്രമിച്ചു. നാലാം സിറിയൻ യുദ്ധത്തിലെ (ക്രി.മു. 219–217) അവന്റെ സൈനിക പ്രയാണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം കോജെ-സിറിയ, ഫീനീക്യ, പലസ്തീൻ എന്നിവ തിരിച്ചുപിടിക്കലായിരുന്നു. ക്രി.മു. 219-ൽ അന്ത്യോക്യസ് തെക്കോട്ടു നീങ്ങി, സെല്യൂസിയ-ഇൻ-പിയെരിയ, തുർ, പ്റ്റോളമൈസ് (ആക്കർ) എന്നിവ കീഴടക്കി, തീരപ്രദേശങ്ങളിലെ ദുർഗ്ഗകേന്ദ്രങ്ങൾ വീണ്ടും സ്വന്തമാക്കി. ക്രി.മു. 218-ൽ അവൻ പിന്നെയും മുന്നേറി, ഫിലദെൽഫിയ (അമ്മാൻ) പിടിച്ചടക്കി, ഗാസ വരെയുള്ള നഷ്ടപ്പെട്ട സെല്യൂസിഡ് ദേശങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കുവാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടെ ഈജിപ്തിന്റെ അതിർത്തിയിലേക്കു സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തി. ക്രി.മു. 218-ൽ അന്ത്യോക്യസ് തന്റെ പ്രയാണം താൽക്കാലികമായി നിർത്തി, കൈവരിച്ച നേട്ടങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുകയും നിർണായകമായ ഒരു മുന്നേറ്റത്തിനായി തയ്യാറെടുപ്പുകയും ചെയ്തു. പ്റ്റോളമിക് രാജാവായ പ്റ്റോളമി IV ഫിലോപേറ്റർ, ഈജിപ്ത്യൻ സൈനികരുടെ ബലവർധനയോടെ, അവനെ നേരിടുവാൻ ഒരു സൈന്യം സമാഹരിച്ചു. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പത്താം വാക്യം അന്ത്യോക്യസിന്റെ ഈ മുന്നേറ്റത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു; അങ്ങനെ അത് ക്രി.വ. 1989-ൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ തകർച്ചയെ മുൻനിശ്ചയിക്കുകയും, നാൽപ്പതാം വാക്യത്തെ പ്രതിരൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ അവന്റെ പുത്രന്മാർ ഉണർന്നു എഴുന്നേറ്റ് മഹത്തായ സൈന്യങ്ങളുടെ ഒരു ബഹുജനസമൂഹത്തെ സമാഹരിക്കുകയും; അവരിൽ

ഒരുവൻ നിശ്ചയമായി വന്ന പ്രളയത്താൽ നെപ്പോലെയെങ്കിലും കടന്നു പോകുകയും ചെയ്തു; പിന്നെ അവൻ മടങ്ങിവന്നു തന്റെ കോട്ട വരെ എത്തുവാനായി വീണ്ടും ഉണർന്നു എഴുന്നേൽക്കുകയും ദാനിയേൽ 11:10.

നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിലെ വടക്കൻ രാജാവ് "കവിഞ്ഞൊഴുകി കടന്നുപോകുമ്പോൾ," അത് പത്താം വാക്യത്തിലെ വടക്കൻ രാജാവിന്റെ "കവിഞ്ഞൊഴുകി കടന്നുപോകുന്നതുമായി" പൊരുത്തപ്പെടുന്നു. ഇരു വാക്യങ്ങളിലും ലഘുവായി വ്യത്യസ്തമായി വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതൊഴിച്ചാൽ, അതേ ഹീബ്രു വാക്കുകളാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. യെശയ്യാവു 8:8-ൽ കാണുന്ന അതേ പ്രയോഗമാണിത്.

അവൻ യെഹൂദയിലൂടെ കടന്നുപോകും; അവൻ കരകവിഞ്ഞ് ഒഴുകിച്ചെല്ലും; കഴുത്തുവരെയും എത്തിച്ചേരും; അവന്റെ ചിറകുകളുടെ വിരിവ്, ഓ ഇമ്മാനുവേലേ, നിന്റെ ദേശത്തിന്റെ വീതിയൊക്കെയും നിറക്കും. യെശയ്യാവു 8:8.

മൂന്ന് വാക്യങ്ങളിൽ ഓരോന്നും ഒരു വടക്കൻ രാജാവിനാൽ ഒരു തെക്കൻ രാജാവ് തോൽക്കപ്പെടുന്നതിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. വടക്കൻ രാജാവായ അന്ത്യോക്കോസ് തെക്കൻ രാജാവായ പ്റ്റോളമിയെ ജയിച്ചതുപോലെ, വടക്കൻ രാജാവായ സന്നഹേരീസ് തെക്കൻ രാജാവായ യെഹൂദയെ ജയിച്ചു; അതുപോലെ തന്നെ, നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിലെ വടക്കൻ രാജാവ് 1989-ൽ USSR-നെ പ്രക്ഷുബ്ധമായി ഒഴുക്കിക്കളഞ്ഞു. ഈ മൂന്ന് വാക്യങ്ങളും, അവയുടെ മൂന്ന് ചരിത്രപരമായ നിവൃത്തികളും ചേർന്ന്, "അന്ത്യകാലം" 1989-ലാണെന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ആകയാൽ, പത്താം വാക്യം 1989 ആകുന്നു; പതിനാറാം വാക്യം യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമമാണ്; അതുപോലെ തന്നെ നാൽപ്പത്തൊന്നാം വാക്യവും ആകുന്നു.

പതിനൊന്ന് മുതൽ പതിനഞ്ച് വരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ ഒരു തിരുവെഴുത്ത് ഭാഗമാണ്; അതിന് ചരിത്രപരമായ ഒരു നിവൃത്തിയും ഉണ്ട്, അത് നാല്പ്പതാം വാക്യത്തിന്റെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിനുള്ളിലെ നിർദ്ദിഷ്ട പ്രവചനാത്മക വഴിക്കല്ലുകളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന് മുമ്പ്, എന്നാൽ 1989-ന് ശേഷം, റാഫിയ യുദ്ധവും അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളും പതിനൊന്നാം പന്ത്രണ്ടാം വാക്യങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; പാനിയം യുദ്ധം പതിമൂന്ന് മുതൽ പതിനഞ്ച് വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

ഞായറാഴ്ച നിയമം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയമാണ്; കാരണം അവിടെയാണ് പാപ്പ ത്വന്തറിന്റെ മാരകമുറിവ് സുഖപ്പെടുന്നതും, പാപ്പ ഭൂമിയുടെ സിംഹാസനത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവരുന്നതും. ആ അധികാരലാഭം 538-ലെ പാപ്പ ത്വന്തറിന്റെ സിംഹാസനാരോഹണത്താലും, ആക്രീഡ് യുദ്ധത്താലും ജാതീയ റോമിന്റെ സിംഹാസനാരോഹണത്താലും പ്രതീകാത്മകമായി മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രവചനപരമായി

സിംഹാസനാരൂഢമായ ശേഷം ജാതീയ റോം 360 വർഷം പരമാധികാരത്തോടെ ഭരിച്ചു. 538-ൽ പാപ്പ ത്വം സിംഹാസനാരൂഢമായ ശേഷം, അവർ ആയിരത്തു തുറന്നു തുറന്നു അറുപത് വർഷം പരമാധികാരത്തോടെ ഭരിച്ചു. ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ മാർക്വെറ്റ് സുഖം പ്രാപിച്ച തിനുശേഷം, പാപ്പ ത്വം പ്രതീകാത്മകമായ 42 മാസം പരമാധികാരത്തോടെ ഭരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവന്റെ തലകളിൽ ഒന്നിന് മരണഘാതമേറ്റതുപോലെ ഞാൻ കണ്ടു; അവന്റെ മാർക്വെറ്റ് മുറിവ് സൗഖ്യമാക്കപ്പെട്ടു; സർവ്വലോകവും അത്ഭുതപ്പെട്ട് മൃഗത്തെ അനുഗമിച്ചു. മൃഗത്തിന് അധികാരം നൽകിയ മഹാസർപ്പത്തെ അവർ ആരാധിച്ചു; മൃഗത്തെയും അവർ ആരാധിച്ചു, "മൃഗത്തിനു തുല്യൻ ആർ? അവനോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നവർ ആർ?" എന്നു പറഞ്ഞു. മഹത്തായ കാര്യങ്ങളും ദൈവദൂഷണങ്ങളും സംസാരിക്കുന്ന ഒരു വായ് അവന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടു; നാൽപ്പത്തിരണ്ടു മാസം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പാൻ അധികാരവും അവന്നു നൽകപ്പെട്ടു. വെളിപ്പാട് 13:3-5.

27-ആം വാക്യം ഈ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരെക്കുറിച്ചും "ഇരുവരും" എന്നു പറയുന്നു:

ഈ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരുടെയും ഹൃദയങ്ങൾ ദോഷം ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കും; അവർ ഒരേ മേശയ്ക്കരികിൽ ഇരുന്നു അസത്യം സംസാരിക്കും; എങ്കിലും അതു വിജയിക്കയില്ല; കാരണം അന്ത്യം ഇപ്പോഴും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തേക്കായിരിക്കും. ദാനിയേൽ 11:27.

ഇരുപത്തിയേഴാം വാക്യത്തിലെ ആ രണ്ട് രാജാക്കന്മാർ അതിന് മുമ്പുള്ള രണ്ട് വാക്യങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ട അതേ രാജാക്കന്മാരാണ്; അവർ പിന്നീട് ആകൃിയം എന്ന യുദ്ധത്തിൽ ഏറ്റുമുട്ടി.

അവൻ വലിയൊരു സൈന്യവുമായി തെക്കിന്റെ രാജാവിനെതിരെ തന്റെ ശക്തിയും ധൈര്യവും ഉണർത്തും; തെക്കിന്റെ രാജാവും അത്യന്തം വലിയതും പ്രബലവുമായി സൈന്യവുമായി യുദ്ധത്തിനായി ഉണർത്തപ്പെടും; എങ്കിലും അവൻ നിലനിൽക്കുകയില്ല; കാരണം അവർ അവന്റെ വിരുദ്ധമായി കൂതന്ത്രങ്ങൾ ആലോചിക്കും. അതെ, അവന്റെ ഭക്ഷണവിഹിതത്തിൽ നിന്ന് ഭോജനം ചെയ്യുന്നവർ തന്നെ അവനെ നശിപ്പിക്കും; അവന്റെ സൈന്യം പ്രളയത്തെപ്പോലെ ഒഴുകിപ്പരക്കും; അനേകർ വീണു കൊല്ലപ്പെടും. ദാനിയേൽ 11:25, 26.

അതുകൊണ്ട്, ഇരുപത്തിയേഴാം വാക്യം, നാം മുന്നോട്ട് പോകുന്നതിന് മുമ്പ് മനസ്സിലാക്കേണ്ട ഒരു അസാധാരണത്വം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഇരുപത്തിനാലാം വാക്യത്തിൽ "കാലം" എന്നത് ആകൃിയം യുദ്ധത്തിൽ ആരംഭിച്ച് ക്രിസ്തുവർഷം 330-ലെ നിയുക്ത സമയത്തിൽ സമാപിക്കുന്ന 360-വർഷ കാലയളവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

യുദ്ധത്തിൽ തെക്കിന്റെ രാജാവ് മാർക്ക് "ആന്റണിയുമായി സഖ്യത്തിലായിരുന്ന ക്ലിയോപാത്രയായിരുന്നു. അവരെ ഇരുവരെയും

തോൽപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്ന വടക്കിന്റെ രാജാവ് ഒക്ടേവിയസായിരുന്ന
നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്ത് (ക്രി.മു. 31) മുമ്പ് ഒരേ മേശയിൽ ഇരുന്ന
പരസ്പരം അസത്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിരുന്ന ആ രണ്ടു രാജാക്കന്മാർ ആ
യുദ്ധത്തിൽ തമ്മിൽ നേർക്കു നേർ ഏറ്റുമുട്ടും.

മേശയിങ്കൽ ഇരിക്കുന്ന ആ രണ്ടു രാജാക്കന്മാർ പാനിയം യുദ്ധത്തിന്റെ
ചരിത്രത്തോടു (13 മുതൽ 15 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ) ഒത്തുചേരുന്നു;
അവിടെ അന്ത്യോഖ്യാസ് മാഗസിനും മക്കേദോനയിലെ ഫിലിപ്പിനും
ഇടയിൽ ഒരു സഖ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ചരിത്രപരമായ സഖ്യം
ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്ത് പാനിയം എന്ന പേരിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട
പ്രതീകാത്മക സഖ്യത്തോടു—കൈസറിയ ഫിലിപ്പി—അനുരൂപമാകുന്നു.
1989-ൽ റീഗനും പോപ്പ് ജോൺ പോൾ രണ്ടാമനും തമ്മിലുള്ള
സഖ്യത്തിലൂടെ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ തുത്തുകളയപ്പെടുമ്പോൾ, ആ
സഖ്യം നാല്പതാം വാക്യത്തിലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ക്രി.മു. 31-നു
മുമ്പ് ആ രണ്ടു രാജാക്കന്മാർ പരസ്പരം അസത്യങ്ങൾ പറയുന്നു; അത്
ഐക്യനാടുകളിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമത്തോടു ഒത്തുചേരുന്നു;
അതുകൊണ്ട് അവരുടെ അസത്യങ്ങൾ പതിനാറാം വാക്യത്തിന് മുമ്പ്,
റാഫിയ യുദ്ധത്തിന് പതിനേഴു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം പാനിയം
യുദ്ധത്തിൽ നിവൃത്തിയായ 13 മുതൽ 15 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ
പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ചരിത്രകാലഘട്ടത്തിനുള്ളിൽ സംഭവിക്കുന്നു;
കൂടാതെ പതിനാറാം വാക്യത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി പോംപെയി
യെരുശലേം കീഴടക്കുന്നതിന് നൂറ്റിമുപ്പത്തേഴു വർഷങ്ങൾ മുമ്പും അതു
സംഭവിക്കുന്നു.

ഇരുപത്തിയെട്ടാം വാക്യത്തിൽ, ക്ലിയോപാട്രയെയും (തെക്കിന്റെ
രാജാവായ) മാർക്ക് ആന്റണിയെയും ഇരുവരെയും ജയിച്ച ഒക്ടാവിയസ്,
“വളരെ വലിയ സമ്പത്തോടുകൂടെ തന്റെ ദേശത്തിലേക്കു മടങ്ങും;
അവന്റെ ഹൃദയം വിശുദ്ധ നിയമത്തിന്നു വിരോധമായിരിക്കും; അവൻ
വീരപ്രവൃത്തികൾ നിർവഹിക്കും; പിന്നെ തന്റെ ദേശത്തിലേക്കു
മടങ്ങും” എന്നു പറയുന്നു. ഉറീയാ സ്കിത്ത് ഈ രണ്ടു വിജയങ്ങളെ ക്രി.മു.
31-ലെ ആക്രീയവും ക്രി.വ. 70-ലെ യെരുശലേമിന്റെ നാശവും എന്നു
തിരിച്ചറിയുന്നു. അതിനാൽ, ഇരുപത്തിയെട്ടാം വാക്യം, 360 വർഷങ്ങളുടെ
ആരംഭമായ ആക്രീയം യുദ്ധത്തോടും ക്രി.വ. 70-ലെ യെരുശലേമിന്റെ
നാശത്തോടും ആരംഭിക്കുന്ന ഒരു ചരിത്രത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നതാകുന്നു.

അപ്പോൾ അവൻ മഹാസമ്പത്തോടെ തന്റെ ദേശത്തേക്കു മടങ്ങിവരും;
അവന്റെ ഹൃദയം വിശുദ്ധ നിയമത്തിന്നു വിരോധമായിരിക്കും;
അവൻ പ്രവൃത്തികൾ നടത്തുകയും തന്റെ ദേശത്തേക്കു
മടങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്യും. ദാനിയേൽ 11:28.

ഇരുപത്തൊന്നാലാം വാക്യത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗമായ (“ഒരു
കാലത്തേക്കു ളം”) എന്ന തുടർച്ചയ്ക്കു തൊട്ടുവന്ന റാഫിയ യുദ്ധത്തിന്റെ
ഭാഗമായ (“ശൂന്യമാക്കുന്ന മുള്ളു തന്മ ധരിക്കും”) എന്ന തുവരെ, ക്രി.മു.
31-ൽ ആരംഭിച്ച (ക്രി.വ. 538-ൽ നിവൃത്തിയായ ഒരു ചരിത്രരേഖയാണ്

പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ത്. ഈ രേഖ ആക്റ്റിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ചു; അത് മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം വർഷത്തേക്ക് പുറത്തുപോയ റോം പരമാധികാരത്തോടുള്ള ഭരണത്തിന്റെ തുടർച്ചയായിരുന്നു. ഈ രേഖ ക്രി.വ. 538-ൽ അവസാനിക്കുന്ന; അത് പാപ്പാൾ ഡിപത്യ റോം ആയിരത്തി ഇരുന്നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം വർഷത്തേക്ക് പരമാധികാരത്തോടുള്ള ഭരണത്തിന്റെ തുടർച്ചയായിരുന്നു. ഈ വാക്യങ്ങൾ ജൂഡിയോ-അവനിവൃത്തിയായ ചരിത്രത്തെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പരിധിയിൽ, 330-ലെ നിയമിതകാലം ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ നാലാമത്തെ രാജ്യമായ പുറത്തുപോയ റോമിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു വിഭാഗത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന. മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം പരമാധികാരത്തോടുള്ള ഭരണത്തിന്റെ പ്രാരംഭകാലഘട്ടത്തിനുശേഷം, മുപ്പത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പാപ്പാൾ ഡിപത്യം ക്രി.വ. 538-ൽ സിംഹാസനം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിന് മുമ്പായി, സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വിപരീതമായ ഇരുന്നൂറ്റാണ്ടിന്റെ വർഷം തുടരുന്ന. ആ ഏതു വാക്യങ്ങൾ ജൂഡിയോ-ക്രൈസ്തവത്തിൽ, ക്രി.മു. 31-ലെ ആക്റ്റിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ചു; അത് നിന്നു മുമ്പ് സംഭവിച്ച ഒരു ചരിത്രനിവൃത്തിയിൽ നിന്നും വന്നു. ഈ രൂപത്തിൽ ഡിപത്യം മാത്രം തന്നെയാണ്.

ഇരുപത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ "നിയമിതകാലത്തിനു" മുമ്പായി രണ്ടു രാജാക്കന്മാരുടെ ഒരു കൂടിക്കാഴ്ചയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; ഇരുപത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ "നിയമിതകാലം" എന്നു തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. ഇരുപത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ "നിയമിതകാലം" മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം വർഷകാലഘട്ടത്തിന്റെ ആരംഭമാണ്; ഇരുപത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ "നിയമിതകാലം" മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം വർഷകാലഘട്ടത്തിന്റെ അവസാനമാണ്. ആരംഭവും അവസാനവും ചേർന്നതാണ് ഒരു "നിയമിതകാലത്തെ" പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ദാനിയേൽ 8:9-ൽ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരിക്കുന്ന മൂന്നാമത്തെ ഭൗമശാസ്ത്രപരമായ തടസ്സത്തെ അത് കീഴടക്കിയപ്പോൾ തന്നെയാണ് ബഹുഭവനാധികാരി റോമിന്റെ ശക്തികരണം ആരംഭിച്ചത്.

അവയിൽ ഒന്നിൽനിന്ന് ഒരു ചെറുകൊമ്പ് പുറപ്പെട്ടു; അത് തെക്കോട്ടും കിഴക്കോട്ടും മനോഹരദേശത്തേക്കും അത്യന്തം വലുതായി വളർന്നു. ദാനിയേൽ 8:9.

ശക്തിപ്രാപനം ആക്റ്റിയം യുദ്ധത്തിൽ ആരംഭിച്ചു; അതിന്റെ തുടർച്ചയായി, എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തെക്കിന്റെ രാജാവായ (ഇജിപ്ത്) അധീനതയിൽ ആക്കപ്പെട്ടു.

ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ നാലാമത്തെ രാജ്യമായിരുന്ന അജ്ഞാതാരാധക റോമിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ അന്ത്യം, പാപ്പാൾ റോം തന്റെ മൂന്നാമത്തെ ഭൗമശാസ്ത്രപരമായ തടസ്സത്തെ അതിജീവിച്ചപ്പോൾ ക്രി.വ. 538-ൽ സംഭവിച്ചു. ആക്റ്റിയം യുദ്ധത്തിൽ നിന്ന് ക്രി.വ. 538 വരെ നീളുന്ന മുഴുവൻ അഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം വർഷത്തെ കാലഘട്ടം അജ്ഞാതാരാധക റോം തന്റെ മൂന്നാമത്തെ തടസ്സത്തെ കീഴടക്കി.

ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ നാലാമത്തെ രാജ്യമായി മാറുന്ന തോടെ ആരംഭിക്കുന്ന പാപ്പാ റോം തന്റെ മൂന്നാമത്തെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ തടസ്സത്തെ കീഴടക്കുന്ന തോടെ അത് അവസാനിക്കുന്ന പാപ്പാ.

ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ നാലാമത്തെ രാജ്യമായി, ഇവിടെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചരിത്രം രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; ഒന്നാമത്തേത് റോം സ്വയം ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്ന കാലഘട്ടവും, അതിനെ തുടർന്ന് റോമിന്റെ പതനത്തെ വിവരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടവും ആകുന്നു. ഉയർച്ചയുടെ ആദ്യ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആരംഭം തന്നെയാണ് ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ നാലാമത്തെ രാജ്യമായി പൗരസ്ത്യവിശ്വാസമില്ലാത്ത റോം ഭരിച്ച മുഴുവൻ കാലയളവിന്റെയും ആരംഭം. റോമിന്റെ ഉയർച്ചയുടെ ആദ്യ കാലഘട്ടം ഒരു നിയമിത സമയത്തോടുകൂടി ആരംഭിക്കുകയും അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; കൂടാതെ അതിന്റെ ആരംഭം വടക്കൻ രാജ്യവും തെക്കൻ രാജ്യവും ഒന്നിച്ചുചേരുന്നതോടുകൂടിയുമാണ്. അത് ഒരു കിഴക്കൻ രാജ്യമായും ഒരു പാശ്ചാത്യ രാജ്യമായും വിഭജിക്കപ്പെടുന്നതോടെ അവസാനിക്കുന്നു. നിയമിത സമയത്തോടുകൂടിയ ആരംഭവും അവസാനവും, കൂടാതെ ആരംഭവും അവസാനവും, അലക്സാണ്ടറിന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ നാലു വിഭജനങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ഇരുപത്തേഴും ഇരുപത്തൊൻപതും വാക്യങ്ങളിലെ നിശ്ചിതമായ ആ രണ്ട് കാലങ്ങൾ, റോം പരമാധികാരത്തോടെ ഭരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തെ വിവരണ ചെയ്യുന്ന ഒരു ആരംഭ-അവസാന ചിഹ്നമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ നാല്പത്തൊന്നാം വാക്യത്തിന്റെയും പതിനാറാം വാക്യത്തിന്റെയും നിറവേറ്റലായി ഐക്യനാടുകളിൽ ഞായറാഴ്ച നിയമം നടപ്പിലാക്കുമ്പോൾ, ആധുനിക റോം നാൽപ്പത്തിരണ്ട് പ്രതീകാത്മക മാസങ്ങൾ പരമാധികാരത്തോടെ ഭരിക്കുന്ന കാലം ആരംഭിക്കുന്നു. ഇരുപത്തേഴാം വാക്യത്തിലെ ആദ്യ നിശ്ചിതകാലം ഐക്യനാടുകളിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമമാണ്; രണ്ടാമത്തെ നിശ്ചിതകാലം ഭൂമിയിലെ അവസാന ജാതിയും ഐക്യനാടുകളുടെ മാതൃക പിന്തുടർന്ന് അവസാന ഞായറാഴ്ച നിയമം നടപ്പിലാക്കുകയും, അങ്ങനെ ചെയ്യുകൊണ്ട് വിഗ്രഹ ശബ്ദത്തിന്റെ ലോകവ്യാപക പ്രാബല്യത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ആ രണ്ടു പ്രവചനാത്മക വഴിക്കുറ്റികളും അമേരിക്കൻ ഐക്യ നാടുകളിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ നിന്നു ലോകവ്യാപക ഞായറാഴ്ച നിയമ പ്രാബല്യത്തിലേക്കുള്ള തുമാണ്; ആ രണ്ടു ഞായറാഴ്ച നിയമങ്ങളാണ് ഇരുപത്തേഴും ഇരുപത്തൊൻപതും വാക്യങ്ങളിൽ പറയുന്ന രണ്ടു നിയമിതകാലങ്ങൾ. ഇരുപത്തേഴാം വാക്യത്തിലെ ആദ്യ നിയമിതകാലം ക്രി.വ. 321-ൽ കോൺസ്റ്റന്റീൻ നഗരം ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിലും മുൻകൂട്ടി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പാപ്പാ 538-ൽ ഓർലീയാൻസ് കൗൺസിലിലെ പാപ്പാ ഞായറാഴ്ച നിയമം ലോകവ്യാപക

ഞായറാഴ്ചനിയമത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതും.

പതിമൂന്നാം വാക്യം മുതൽ പതിനഞ്ചാം വാക്യം വരെയുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ, പാണിയും യുദ്ധം പതിനാറാം വാക്യത്തിലെ ഞായറാഴ്ചനിയമത്തിന് മുൻപുള്ള ചരിത്രമാണ്. ആ ചരിത്രത്തിനുള്ളിൽ, പരസ്പരം കള്ളം പറയുന്ന രണ്ടു രാജാക്കന്മാരുടെ സംഗമം നിവൃത്തിയാകുന്നു. പതിമൂന്നാം വാക്യം മുതൽ പതിനഞ്ചാം വാക്യം വരെ, പത്താം വാക്യം മുതൽ പതിനാറാം വാക്യം വരെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഈ വാക്യങ്ങൾ പത്താം വാക്യത്തിൽ നാലാമത്തെ സിറിയൻ യുദ്ധത്തെയും, പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിൽ റാഫിയ യുദ്ധത്തെയും, പന്ത്രണ്ടാം വാക്യത്തിൽ ആ യുദ്ധത്തിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളെയും തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. പതിമൂന്നാം വാക്യം മുതൽ പതിനഞ്ചാം വാക്യം വരെ ക്രി.മു. 200-ആം വർഷത്തിലെ ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അപ്പോഴാണ് പാണിയും യുദ്ധം നിവൃത്തിയായതും, “നിന്റെ ജനത്തിന്റെ കവർച്ചക്കാർ” എന്ന നിലയിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന പൗരാണിക റോം പ്രവാചക വിവരണത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചതും.

ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ നാൽപ്പതാം വാക്യം 1989-ലെ USSR-ന്റെ തകർച്ചയെ തിരിച്ചറിയുന്നു; പതിനാറാം വാക്യം അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ ഞായറാഴ്ചനിയമത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നു. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തിനു മുമ്പായി പരസ്പരം കള്ളം പറയുന്ന രണ്ടു രാജാക്കന്മാരുടെ സംഗമം — അതായത് ആകൃിയം യുദ്ധം — 1989-ലെ അന്ത്യകാലത്തിന് ശേഷം ആരംഭിച്ച് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ ഞായറാഴ്ചനിയമത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിന്റെ ചരിത്രപരിധിക്കുള്ളിലാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. ഇരുപത്തേഴാം വാക്യം, 1989-ന് ശേഷം, എന്നാൽ ഞായറാഴ്ചനിയമത്തിന് മുമ്പ് സംഭവിക്കുന്ന, നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിലെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിലെ ഒരു വഴിക്കുറിയാകുന്നു. ഇരുപത്തേഴാം വാക്യത്തിലെ “സംഗമം” ഞായറാഴ്ചനിയമത്തിൽ റോമിന് അധികാരബലം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പുള്ള ഒരു വഴിക്കുറിയാണ്. 538-ൽ പാപ്പത്വത്തിന് അധികാരബലം ലഭിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്ന നിരവധി വഴിക്കുറികൾ ഉണ്ട്; ഈ വഴിക്കുറികളും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തിനു മുമ്പ് സംഭവിക്കുന്നു. ആ പ്രവചനാത്മക വഴിക്കുറികളിൽ ഒന്നാണ് 533-ൽ ജസ്റ്റീനിയൻ പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ്; അതിലൂടെ മുപ്പതാം വാക്യത്തിലെ “ഉടമ്പടി ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരോടുകൂടെ ബുദ്ധിപൂർവ്വം ഇടപെടും” എന്ന പരാമർശം നിവൃത്തിയായി.

ജാതീയ റോമിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട സമയത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന മറ്റു വഴിക്കുറികൾ ഇവയാണ്: ക്രി.വ. 330-ാം വർഷത്തിൽ ജാതീയ റോം പതിച്ചുവീഴുകയും അതേ സമയം പാപ്പാധികാരശക്തിക്ക് “ആസനം” കൈമാറുകയും ചെയ്തു. ക്രി.വ. 496-ൽ ക്ലോവിസ് തന്റെ “ശക്തി” പാപ്പാധികാരത്തിനു നൽകി. ദാനിയേൽ ഏഴിന്റെ നിവൃത്തിയായി,

പാപ്പ ധാരികാരത്ത നിനുവേണ്ടി ജാതീയ റോം "മൂന്നു കൊമ്പുകൾ" നീക്കം ചെയ്തത്; അവയിൽ അവസാനത്തേത് (ക്രി.വ. 538-ൽ റോം നഗരത്തിൽനിന്നു ഓസ്ട്രോഗോത്തുകൾക്ക് നിയന്ത്രിതമായിരുന്ന ക്രി.വ. 508-ൽ ജാതീയതയുടെ മതം രാജ്യത്തിന്റെ നിയമമതമായി നിന്ന സ്ഥാനത്തെത്തിയതിനുശേഷം, അതിന്റെ പകരം കത്തോലിക്കാ മതം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. 538-ാം വർഷം നാലാമത്തെ റോം വാക്യത്തിലെ നിയമത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു; 496-ാം വർഷം 1989-നെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു; അപ്പോൾ റീഗൺ, ക്ലോവിസിനോടുകൂടെ ആരംഭിച്ച തന്റെ ശക്തി റോമിലെ പോപ്പിനു സമർപ്പിച്ചു. 330-ാം വർഷം ഞായറാഴ്ച നിയമത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നതു; കാരണം അവിടെയാണ് പാപ്പ ധാരികാരം വീണ്ടും അധികാരാസനത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരുന്നത്.

ഇത് 538യും 330യും രണ്ടും നിയമിതമായ സമയത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്ന് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; അത് പതിനാറും നാല്പ്പത്തൊന്നും ആയ വാക്യങ്ങളാണ്. 496, 1989-നെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അത് ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിലും യെശയ്യാവു 8:8-ലും കാണുന്ന പത്താം വാക്യവും നാല്പ്പതാം വാക്യവും നിവർത്തിച്ചു. 508, രാജ്യത്തിന്റെ മതം കത്തോലിക്കാ മതത്തിനായി മാറ്റിവെക്കപ്പെടുന്ന സമയത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. 496-ൽ ക്ലോവിസിനോടുകൂടെ ആരംഭിച്ച 508 വരെ, രാജ്യത്തിന്റെ നിയമാനുസൃത മതത്തിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ നീക്കവും പകരംവെക്കലും ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കപ്പെട്ടു. 330-ൽ ആരംഭിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിൽ, പാശ്ചാത്യ റോമിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ പതനം ആദ്യ നാലു കാഹളങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; അതുവഴി യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിലെ ഞായറാഴ്ചനിയമത്തോടെ ആരംഭിക്കുന്ന ക്രമാനുഗതമായ നാശം തിരിച്ചറിയിക്കപ്പെടുന്നു.

ക്രി.വ. 321-ൽ കോൺസ്റ്റന്റൈൻറെ ഞായറാഴ്ചനിയമത്തെ തുടർന്ന് പൗരാണിക റോമിന് സംഭവിച്ച ക്രമാനുഗതമായ പതനം, ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാമത്തെ രാജ്യമായി ഞായറാഴ്ചനിയമത്തിലെത്തുന്ന യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിന്റെ പതനത്തെ ഉദാഹരിക്കുന്നു. തുടർന്ന്, "ദേശീയ മതത്യാഗത്തെ ദേശീയ നാശം അനുഗമിക്കും" എന്നു സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ, നാല് കാഹളവിധികളും യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിന്മേൽ കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നു. യെഹെസ്കേൽ നാലടങ്ങിയ ശിക്ഷയ്ക്ക് അധിക സാക്ഷ്യം ചേർക്കുന്നു.

യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട് വീണ്ടും എനിക്കുണ്ടായി: മനുഷ്യ പുത്രാ, ഒരു ദേശം എന്നേ ഓടു മഹാ ഭാഹ്യം ചെയ്ത പാപം ചെയ്താൽ, ഞാൻ അതിന്റെ നേരെ എന്റെ കൈ നീട്ടി, അതിന്റെ അപ്പത്തന്റെ താങ്ങായ ദണ്ഡം ഒട്ടിച്ചു. അതിന്മേൽ ക്ഷമം വരുത്തേ, അതിൽനിന്നു മനുഷ്യനെയും മൃഗത്തെയും ചേർത്തിട്ടു. അപ്പോൾ ഈ മൂന്നു പുരുഷന്മാർ—നോഹ, ദാനിയേൽ, ഇശ്ശാബ്ബ—അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാലും, അവർ തങ്ങളുടെ നീതിമൂലം തങ്ങളുടെ പ്രാണന്മാരെ മാത്രമേ രക്ഷിക്കുക എന്നു യഹോവയായ കർത്താവ് നിന്റെ അരുളപ്പാട്. ഞാൻ ദുഷ്ട മൃഗങ്ങളെ ദേശത്തിലൂടെ

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ ഈ പരിഗണനകൾ നാം തുടരും.